

κοπάδι

κοπάδι, το, ουσ. [<μτγν. κοπάδιον (= τμήμα) υποκορ. του αρχ. κοπή], το κοπάδι. **1.** (υποτιμητικά) πλήθος ανθρώπων: «εγώ του είπα να φέρει κανέναν φίλο του να με βοηθήσει στη μετακόμιση κι αυτός έφερε ολόκληρο κοπάδι». (Λαϊκό τραγούδι: *δυο φίλοι μ' ανταμώνανε και μου 'παν ένα βράδυ πως έχει κοριτσόπουλα στο Φάληρο κοπάδι*). **2.** πλήθος ανθρώπων χωρίς προσωπική γνώμη, που άγονται και φέρονται από κάποιον, ιδίως πολιτικό, ή από κάποιο πολιτικό κόμμα, ο συρφετός, το μπουλούκι: «εγώ θα λέω πάντα τη γνώμη μου, γι' αυτό δεν μπαίνω σε κανένα κοπάδι». **3.** μεγάλο και ασύντακτο πλήθος: «απ' τους γύρω δρόμους οι φίλαθλοι έρχονταν κοπάδια στο γήπεδο». (Λαϊκό τραγούδι: *βλέπω γύφτισσες κοπάδια, όλες είχανε ταγάρια, στέκω μια και την κοιτάω τ' όνομά της αρωτάω*).

- αρνί που φεύγει απ' το κοπάδι, το τρώει ο λύκος, βλ. λ. [αρνί](#).

- ένας χεσμένος ταύρος, όλα του κοπαδιού τα ζωντανά θα τα χέσει, βλ. λ. [ταύρος](#).

- το καλό τ' αρνί, απ' το κοπάδι δεν το χωρίζουν, βλ. λ. [αρνί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας